

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. gegužės 30 d.*

„Apeliacinis skundas – Viešoji tarnyba – Darbo užmokestis – Šeimos išmokos – Mokymosi pašalpa – Atsisakymas atlyginti mokymosi išlaidas – Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 1 dalis“

Byloje C-390/17 P

dėl 2017 m. birželio 28 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Irit Azoulay, gyvenanti Briuselyje (Belgija),

Andrew Boreham, gyvenantis Wansin-Hannut (Belgija),

Mirja Bouchard, gyvenanti Villers-la-Ville (Belgija),

Darren Neville, gyvenantis Ohain (Belgija),

atstovaujami advokatės M. Casado García-Hirschfeld,

apeliantai,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Parlamentui, atstovaujamam L. Deneys ir E. Taneva,

atsakovui pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas (pranešėjas), teisėjai C. Toader ir E. Jarašiūnas,

generalinė advokatė J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2018 m. kovo 22 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniu skundu Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard ir Darren Neville prašo panaikinti 2017 m. balandžio 28 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Azoulay ir kt. / Parlamentas* (T-580/16, EU:T:2017:291, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jų ieškinį, kuriame prašoma panaikinti 2015 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento individualius sprendimus atsisakyti skirti mokymosi pašalpas už 2014–2015 m. ir prirėikus panaikinti 2015 m. lapkričio 17 ir 19 d. Parlamento individualius sprendimus, kiek jais iš dalies atmesti 2015 m. liepos 20 d. jų skundai.

Teisinis pagrindas

- 2 Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų redakcijos, taikomos ginčo aplinkybėms (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai), 67 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Išmokas šeimai sudaro:

<...>

c) mokymosi išmoka.“

- 3 Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Pagal bendrosiose įgyvendinimo nuostatose nustatytas sąlygas pareigūnas gauna faktiškai jo patirtų mokymosi išlaidų dydžio pašalpą mokymuisi, kuri negali būti didesnė kaip 260,95 [EUR] per mėnesį už kiekvieną išlaikomą vaiką, <...> kuris yra ne jaunesnis kaip penkerių metų ir reguliariai, visu krūviu lanko pradinę ar vidurinę mokyklą, nustačiusią mokesčių už mokslą, arba aukštojo mokslo įstaigą. <...>

<...>“

- 4 Remdamasis Pareigūnų tarnybos nuostatų 110 straipsniu, 2004 m. gegužės 18 d. Parlamentas priėmė Bendrąsias įgyvendinimo nuostatas, susijusias su Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnyje numatytos mokymosi pašalpos skyrimu (toliau – BĮN). BĮN 3 straipsnyje numatyta:

„Neviršijant Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 1 dalies pirmoje ir trečioje pastraipose nustatytų maksimalių sumų, mokymosi pašalpa B apima:

- a) registracijos mokymosi įstaigoje ir jos lankymo mokesčius;
- b) transporto išlaidas,

tačiau neapima visų kitų išlaidų, be kita ko:

- privalomų išlaidų, kaip antai išlaidų, susijusių su knygu, mokykloje reikalingų priemonių ir sporto reikmenų įsigijimu, draudimo ir medicininių išlaidų, mokesčių už egzaminus ir išlaidų, susijusių su bendra užklasine veikla (pavyzdžiui, mokyklos ekskursijos ir kelionės, sporto būreliai ir t. t.), taip pat kitų išlaidų, susijusių su lankomos mokyklos mokymo programos vykdymu,
- išlaidų, susijusių su vaiko dalyvavimu užsiėmimuose, kurie rengiami žiemos ir pajūrio kurortuose ar kaimiškose vietovėse, taip pat panašioje veikloje.“

Bylos aplinkybės

5 Bylos aplinkybės skundžiamame sprendime aprašytos taip:

- „1. Pirmoji ieškovė Irit Azoulay turi vaiką, kuris 2014 m. rugsėjo mėn. buvo priimtas į Briuselyje (Belgija) esančią mokyklą *Athénée Ganenou*. Kitų trijų ieškovų – Andrew Boreham, Mirja Bouchard ir Darren Neville – vaikai priimti į Bierges (Belgija) tarptautinę mokyklą *Le Verseau*. Į šias mokyklas iki 2014 m. priimtų vaikų turėję ieškovai iki 2014–2015 mokslo metų už juos gavo mokymosi išlaidų atlyginimą, neviršijantį maksimalios mėnesinės sumos.
2. Tarptautinė mokykla *Le Verseau* – tai nekonfesinė mokykla, priklausanti *Fédération des établissements libres subventionnés indépendants* (FELSI) (Nepriklausomų subsidijuojamų laisvųjų įstaigų federacija) ir subsidijuojama prancūzų bendruomenės. Pradedant priešmokykliniu ciklu pamokas prancūzų ir anglų kalbomis veda mokytojai, kuriems viena iš šių kalbų yra gimtoji. Vis dėlto ne visos šios mokyklos išlaidos finansuojamos iš šios subsidijos. Ji turi nuosavų išteklių, kuriuos jai teikia, be kita ko, pelno nesiekianti asociacija *Les Amis du Verseau*.
3. Mokykla *Athénée Ganenou* – tai prancūzų bendruomenės subsidijuojama konfesinė mokykla, ji taiko oficialią ir visą šios bendruomenės mokymosi programą, o nuo pradinių klasių dar pridėtos kelios hebrajų kalbos, judaizmo istorijos, Biblijos ir anglų kalbos valandos per savaitę. Ne visos šios mokyklos išlaidos finansuojamos iš šios subsidijos. Ji turi nuosavų išteklių, kuriuos jai teikia, be kita ko, pelno nesiekianti asociacija *Les Amis de Ganenou*.
4. 2014 m. spalio ir lapkričio mėn. ieškovai pateikė prašymus atlyginti mokymosi išlaidas, patirtas dėl jų išlaikomų vaikų, ir pridėjo pagrindžiamuosius dokumentus, išduotus atitinkamų mokyklų ir identiškus pridėtiems prie ankstesnių jų prašymų atlyginti tokias išlaidas, pastarieji prašymai buvo patenkinti.
5. 2015 m. balandžio 24 d. ieškovai gavo pranešimus apie galutinį jų prašymų atlyginti mokymosi išlaidas atmetimą <...> motyvuojant tuo, kad nebuvo įvykdytos [Pareigūnų tarnybos nuostatų] VII priedo 3 straipsnio 1 dalyje numatytos sąlygos, nes abi aptariamoms mokykloms nėra mokslo įstaigos, kurios būtų nustačiusios mokesčių už mokslą, kaip tai suprantama pagal tą nuostatą, dėl to, kad ieškovų įnašai atitinkamoms pelno nesiekiančioms asociacijoms nepriklauso Belgijos teisės aktuose numatyto nemokomo privalomo mokslo sistemai.
6. 2015 m. liepos 20 d. visi ieškovai pateikė skundus pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį. Šie skundai buvo atmesti 2015 m. lapkričio 17 ir 19 d. <...> sprendimais. Vis dėlto Parlamento Generalinis sekretorius nusprendė „savanoriškai ir išimties tvarka“ skirti ieškovams mokymosi pašalpą už 2014–2015 m., tačiau jos nebeskirti kitais mokslo metais už mokslą tarptautinėje mokykloje *Le Verseau* ir mokykloje *Athénée Ganenou*.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 6 Apeliantai Bendrojo Teismo prašė panaikinti 2015 m. balandžio 24 d. sprendimus, o prireikus panaikinti 2015 m. lapkričio 17 ir 19 d. sprendimus, „išskyrus Parlamento Generalinio sekretoriaus sprendimą savanoriškai ir išimties tvarka skirti jiems mokymosi pašalpą už 2014–2015 m.“, priteisti jiems iš Parlamento mokymosi pašalpą už 2015–2016 m. kartu su palūkanomis, skaičiuojamomis nuo datų, kai šios sumos turėjo būti sumokėtos, ir priteisti iš Parlamento bylinėjimosi išlaidas.
- 7 Grįsdami ieškinį apeliantai rėmėsi trimis pagrindais, grindžiamais, pirma, Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 1 dalies pažeidimu ir akivaizdžia vertinimo klaida, antra, teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu ir, trečia, vienodo požiūrio ir gero administravimo principų pažeidimu.

Bendrasis Teismas atmetė visus šiuos pagrindus ir atitinkamai reikalavimus panaikinti 2015 m. balandžio 24 d. sprendimus. Atsižvelgdamas į tai, jis nusprendė, kad nebėra pagrindo priimti sprendimo dėl reikalavimo priteisti iš Parlamento apeliantams mokymosi pašalpą už 2015–2016 m.

Šalių reikalavimai

- 8 Apeliantai Teisingumo Teismo prašo:
  - panaikinti skundžiamą sprendimą,
  - patenkinti jų reikalavimus, pateiktus pirmojoje instancijoje, ir
  - priteisti iš Parlamento visas bylinėjimosi išlaidas.
- 9 Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:
  - atmesti apeliacinį skundą kaip nepagrįstą ir
  - priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

- 10 Savo pirmuoju pagrindu apeliantai ginčija skundžiamo sprendimo 31–36 ir 38 punktus. Jie tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai sąvoką „mokymosi išlaidos“ aiškino atsižvelgdamas į 2013 m. rugpjūčio 29 d. Valonijos ir Briuselio federacijos aplinkraštį Nr. 4516 „Nemokomas privalomas mokymas“, skirtą nacionalinėms institucijoms.
- 11 Anot apeliančių, Pareigūnų tarnybos nuostatuose įtvirtinta sąvoka „mokymosi išlaidos“ yra autonomiška sąvoka ir turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės aktais, kuriuose ji vartojama, siekiamus tikslus ir jų kontekstą. Išmokų tikslas – atsižvelgti į pareigūno šeiminei padėtį, konkrečiai – išmokėti jam darbo užmokesčio „priedus“, susijusius su išlaidomis, kurių jis faktiškai turi patirti, nepriklausomai nuo sistemos, pagal kurią jo vaikas mokosi. Nagrinėjamu atveju apeliančių sumokėtos sumos yra skirtos jų vaikų išsilavinimui finansuoti ir tinkamai pagrįstos.
- 12 Kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 32 punkte, apeliantai neginčijo to, kad atitinkamų sumų nesumokėjimas negali lemti jų vaikų pašalinimo iš Belgijos privalomo mokslo įstaigos. Vis dėlto vaikai, kurių tėvai nesumoka su specialia mokymo programa susijusių mokesčių, gali neturėti teisės dalyvauti šioje programoje. Tuomet jie būtų privesti dalyvauti nacionalinėse mokymo programose, nors apeliančių vaikų gimtoji kalba, kaip ir jų kultūrinis paveldas, skiriasi nuo belgų tautos vaikų.
- 13 Be to, apeliantai teigia, kad Bendrasis Teismas iškreipė faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 31 ir 36 punktuose konstatavo, jog tai, kad pelno nesiekianti asociacija, kurią remia mokinių tėvai, išrašo sąskaitas faktūras dėl mokymosi išlaidų, neatitinka nacionalinių įstatymų, nes atitinkamos asociacijos išrašo sąskaitas faktūras ne už paslaugas, kurias mokykla turi teikti nemokamai, bet veikiau

už švietimo paslaugas, nepatenkančias į privalomą Belgijos programą. Kitaip tariant, šiais specialiais įnašais finansuojamos tik tos švietimo paslaugos, kurių nesubsidijuoja Valonijos ir Briuselio federacija ir kurios yra atitinkamos mokyklos ir jos mokymo programos išskirtinis požymis.

- 14 Galiausiai apeliantai ginčija skundžiamo sprendimo 40 punktą, kuriame Bendrasis Teismas nurodė, jog „kadangi įmokų, mokamų atitinkamoms pelno nesiekiančioms asociacijoms, negalima pripažinti mokymosi išlaidomis, tai yra išlaidos, kurias lemia su mokymo programos vykdymu susiję reikalavimai ir veikla, t. y. vaikų dalyvavimas nagrinėjamų mokyklų specialioje programoje ir nesubsidijuojamose studijose, ir jas reikia laikyti „kitomis išlaidomis, susijusiomis su lankomos mokyklos mokymo programos vykdymu“, kaip tai suprantama pagal BĮN 3 straipsnio antrą įtrauką, kurių, remiantis ta pačia nuostata, neapima mokymosi pašalpa B“.
- 15 Parlamentas nesutinka su apeliantų argumentais.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 16 Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 19 ir 20 punktuose priminė, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 1 dalyje numatyta mokymosi pašalpa yra skirta „mokymosi išlaidoms“, kurių pareigūnas patiria dėl kiekvieno išlaikomo vaiko, reguliariai ir visu krūviu lankančio „pradinę ar vidurinę mokyklą, nustačiusią mokesť už mokslą“, padengti.
- 17 Apeliantai neginčija, kad sąvoka „mokymosi išlaidos“ yra autonomiška Sąjungos teisės sąvoka. Aiškinant šią sąvoką reikia atsižvelgti, be kita ko, į nuostatos, kurioje ji įtvirtinta, formuluotę ir siekiamus tikslus.
- 18 Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 1 dalies formuluotėje aiškiai nurodyta, kad patiriamos išlaidos turi būti susijusios su galimybe lankyti įstaigą, nustačiusią mokesť už mokslą. Kaip generalinė advokatė pažymėjo savo išvados 2 punkte, priimant šią nuostatą buvo siekiama, kad mokymosi pašalpa labiau atitiktų pareigūnų patiriamas faktines išlaidas.
- 19 BĮN 3 straipsnyje, aiškinamame atsižvelgiant į Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 1 dalį, numatyta, kad mokymosi pašalpa apima registracijos į mokymosi įstaigas, nustačiusias mokesť už mokslą, ir jų lankymo mokesčius, taip pat transporto išlaidas, tačiau neapima visų kitų išlaidų.
- 20 Atsižvelgiant į tai, kad sąvoka „mokymosi išlaidos“ yra autonomiška, šios sąvokos vertinimas priklauso nuo paties atlygintinų išlaidų pobūdžio ir jų sudedamųjų dalių (2011 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Bovagnet / Komisija*, F-89/10, EU:F:2011:129, 22 punktas).
- 21 Todėl Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nagrinėjo išlaidų pobūdį ir jų sudedamąsias dalis, kuriuos nurodė apeliantai, siekdamas nustatyti, ar jas galima laikyti „registracijos mokymosi įstaigoje, [nustačiusioje mokesť už mokslą], ir jos lankymo mokesčiais“.
- 22 Bendrasis Teismas taip pat nepadarė klaidos pateikdamas nuorodą į aplinkraštį Nr. 4516, kuriame yra informacijos apie Belgijos prancūzų bendruomenės taikomus teisės aktus, kiek tai susiję su nemokomu privalomu mokslu.
- 23 Šiuo aspektu apeliantai neginčijo to, kad tarptautinė mokykla *Le Verseau* ir mokykla *Athénée Ganenou* neprašo registracijos ar lankymo mokesčių. Šios aplinkybės pakanka, jog būtų atmesta tai, kad šios mokyklos yra mokesčių už mokslą nustačiusios mokymo įstaigos, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 1 dalį, patikslintą BĮN 3 straipsnyje. Todėl Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai tuo remdamasis skundžiamo sprendimo 36 punkte padarė išvadą, kad trečiųjų institucijų, kaip antai pelno nesiekiančių asociacijų, prašomos įmokos už vaikų dalyvavimą

šių mokyklų specialioje nesubsidijuojamoje mokymo programoje negali būti minėtų mokyklų registracijos ar lankymo mokesčiai ir negali būti laikomos „mokymosi išlaidomis“, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 1 dalį, patikslintą BĮN 3 straipsnyje.

- 24 Atsižvelgdamas į šias aplinkybės Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 40 punkte teisingai nurodė, kad įmokų, mokamų atitinkamoms pelno nesiekiančioms asociacijoms, negalima pripažinti „mokymosi išlaidomis“. Iš tiesų tai yra išlaidos, kurias lemia reikalavimai ir veikla, susiję su atitinkamų mokyklų nesubsidijuojama specialia mokymo programa, ir jas reikia laikyti „kitomis išlaidomis, susijusiomis su lankomos mokyklos mokymo programos vykdymu“, kaip tai suprantama pagal BĮN 3 straipsnio antrą įtrauką, kurių, remiantis ta pačia nuostata, neapima mokymosi pašalpa B.
- 25 Todėl pirmasis pagrindas yra nepagrįstas.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

- 26 Antruoju pagrindu apeliantai ginčija skundžiamo sprendimo 45 ir 46 punktus, kuriuose, pirma, Bendrasis Teismas priminė, kad negalima konstatuoti teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimo, kai institucijos duotos tikslios, besąlyginės ir neprieštaringos garantijos neatitinka Pareigūnų tarnybos nuostatų, ir, antra, išsamumo sumetimais pažymėjo, kad iš bylos medžiagos, konkrečiai iš Parlamento administracijos parengtos formos, skirtos mokykloms, nematyti, kad ši institucija apeliantams suteikė tikslių, besąlyginių ir neprieštaringų garantijų.
- 27 Apeliantai teigia, kad skundžiamame sprendime padarytose išvadose yra esminių netikslumų, nes šiuo atveju reikėjo ne nustatyti, ar atitinkama forma gali įrodyti mokymosi išlaidų egzistavimą, bet patikrinti, ar prieš tiek daug metų suformuota Parlamento praktika, kurios neginčijo kitos Sąjungos institucijos, buvo institucijos suteikta aiški, neprieštaringa ir besąlyginė garantija.
- 28 Parlamentas nesutinka su tuo, kad išvadose yra esminių netikslumų.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 29 Reikia pažymėti, kad apeliantai ginčija išsamumo sumetimais pateiktą skundžiamo sprendimo motyvą, tačiau neginčija jurisprudencijos, pagal kurią pareigūnui duoti institucijos pažadai, kuriuose neatsižvelgiama į Pareigūnų tarnybos nuostatus, negali sukurti teisėtų lūkesčių asmeniui, kuriam jie skirti (šiuo klausimu žr. 1983 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Thyssen / Komisija*, 188/82, EU:C:1983:329, 11 punktą ir 1986 m. vasario 6 d. Sprendimo *Vlachou / Audito Rūmai*, 162/84, EU:C:1986:56, 6 punktą).
- 30 Vadinasi, antrasis pagrindas, net jei būtų pagrįstas, negalėtų lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo. Taigi šis pagrindas neturi reikšmės, todėl turi būti atmestas.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

- 31 Trečiuoju pagrindu apeliantai ginčija skundžiamo sprendimo 47 ir 48 punktus, kuriuose Bendrasis Teismas nepriimtinu pripažino jų argumentą, kad institucijos praktikos pasikeitimas prieštarauja teisinio saugumo principui, motyvuodamas tuo, kad šis argumentas nebuvo pateiktas skunde, todėl

neatitinka išankstinio administracinio skundo ir ieškinio tarpusavio atitikties taisyklės. Apeliantai teigia, kad jų argumentu buvo atsakyta į motyvus, kuriuos Parlamentas pirmą kartą pateikė atsakyme į jų skundą.

- 32 Anot Parlamento, apeliančių skunde nurodytas pagrindas, kuriame jie remiasi institucijos praktikos pasikeitimu, buvo siejamas su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu. 2015 m. lapkričio 17 ir 19 d. sprendimai, kuriais buvo atsakyta į šį pagrindą, esą buvo grindžiami suformuota jurisprudencija, pagal kurią vien to, kad kelerius metus buvo mokama mokymosi pašalpa, nepakanka, kad personalas galėtų remtis šiuo principu. Iš tiesų nuostatose, kuriomis reglamentuojamas šios pašalpos skyrimas, aiškiai numatyta, kad ji kasmet peržiūrima, taigi vienais ar kitais metais ji gali būti pakeista ar net panaikinta. Todėl priminimas, kad mokymosi pašalpa peržiūrima kasmet, yra ne naujas motyvas, bet argumentas, pateiktas atsakant į apeliančių prieštaravimus; jie šiuo klausimu turėjo informacijos, todėl savo skunde galėjo remtis pagrindu, grindžiamu teisinio saugumo principo pažeidimu.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 33 Šiuo aspektu reikia konstatuoti, kad, kaip generalinė advokatė pažymėjo savo išvados 60 punkte, Parlamento teiginiu, jog mokymosi pašalpa yra peržiūrima kasmet, buvo grindžiamas jo argumentas, kad jis nesuteikė apeliantams tikslių ir besąlyginių garantijų dėl mokymosi pašalpos skyrimo.
- 34 Taigi šis teiginys buvo atsakymas į apeliančių skunde pateiktą pagrindą, grindžiamą teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu, ir tai nebuvo 2015 m. lapkričio 17 ir 19 d. sprendimų motyvas, nurodytas tik atsakymo į skundus stadijoje.
- 35 Vadinasi, trečiasis pagrindas yra nepagrįstas.

Dėl ketvirtojo pagrindo

Šalių argumentai

- 36 Keturtojo pagrindu apeliantai ginčija skundžiamo sprendimo 56 punktą. Jie mano, kad Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti, kai pripažino neturinčia reikšmės jų trečiojo pagrindo pirmą dalį, kurioje jie rėmėsi tuo, kad kitų institucijų pareigūnai gavo mokymosi pašalpą už savo vaikus, lankančius tas pačias mokyklas kaip ir jų vaikai, tačiau kartu nepriėmė sprendimo dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 22 straipsnio pažeidimo, kuriu o Bendrajame Teisme buvo remiamasi. Jie teigia, kad pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 1a straipsnį pareigūnai turi teisę į vienodą požiūrį taikant šiuos nuostatus, o tai reikalauja, kad Pareigūnų tarnybos nuostatai iš esmės būtų aiškinami autonomiškai ir vienodai visoje Sąjungoje. 2015 m. lapkričio 17 ir 19 d. sprendimuose Parlamentas pažymėjo, jog aplinkybė, kad Europos Komisijoje dirbantys tėvai vis dar gauna mokymosi pašalpą už savo vaikus, lankančius tarptautinę mokyklą *Le Verseau* ir mokyklą *Athénée Ganenou*, reiškia ne skirtingą požiūrį, bet veikiau tai, kad „kiekviena institucija turi teisę pati organizuoti savo darbą, kuri jai leidžia savarankiškai naudotis diskrecija aiškinti Pareigūnų tarnybos nuostatus“.
- 37 Apeliantai tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nenagrinėjo, ar motyvai, kuriais Parlamentas grindė savo diskreciją aiškinti teisės akto nuostatą, yra numatyti Pareigūnų tarnybos nuostatuose ir atitinka vienodo požiūrio principą.
- 38 Parlamentas ginčija ketvirtojo pagrindo pagrįstumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 39 Reikia konstatuoti, kad apeliantai ginčija Bendrojo Teismo išvadą, padarytą skundžiamo sprendimo 56 punkte, tačiau nekvestionuoja jurisprudencijos, kuria Bendrasis Teismas grindė savo išvadą, kuri skundžiamo sprendimo 55 punkte išdėstyta taip:

„Vis dėlto pagal suformuotą jurisprudenciją pareigūnas ar laikinasis tarnautojas negali remtis neteisėtumu siekdamas gauti naudos. Vienodo požiūrio principo turi būti laikomasi derinant šį principą su teisėtumo principu, pagal kurį niekas negali savo naudai remtis pažeidimu, padarytu kito asmens naudai (1985 m. liepos 4 d. Sprendimo *Williams / Audito Rūmai*, 134/84, EU:C:1985:297, 14 punktas; 1994 m. birželio 2 d. Sprendimo *de Compte / Parlamentas*, C-326/91 P, EU:C:1994:218, 51 ir 52 punktai ir 2010 m. liepos 1 d. Sprendimo *Časta / Komisija*, F-40/09, EU:F:2010:74, 88 punktas).“

- 40 Šios jurisprudencijos nurodymo pakako, kad motyvuotai būtų atsakyta į pagrindą, grindžiamą vienodo požiūrio principo pažeidimu.
- 41 Ja taip pat buvo grindžiami 2015 m. lapkričio 17 ir 19 d. sprendimai, nes ši institucija manė, kad apeliantų prašomos mokymosi pašalpos skyrimas pažeistų Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 3 straipsnio 1 dalį – šią poziciją, beje, patvirtina šis sprendimas.
- 42 Kalbant apie Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 22 straipsnį, reikia konstatuoti, kad ieškinyje dėl panaikinimo apeliantai jį paprasčiausiai paminėjo, tačiau nepateikė šios nuostatos pažeidimu grindžiamo pagrindo, į kurį Bendrasis Teismas būtų turėjęs atsakyti.
- 43 Vadinasi, ketvirtasis pagrindas yra nepagrįstas.
- 44 Kadangi visi pagrindai buvo pripažinti nepagrįstais, apeliacinį skundą reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 45 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal šio Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 46 Kadangi Parlamentas reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas, o apeliantai pralaimėjo bylą, iš jų priteisiamos bylinėjimosi išlaidos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard ir Darren Neville bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.